

enkelt Tilfælde og ikke ved en almindelig Afgørelse, fordi det vil være rigtigt, at det konstateres, at det er Blandingskorn, altsaa Korn, hvis Blanding er fremkommet ved Avlen, og ikke Korn, som er blandet i den Hensigt at omgaa Forbudet.

Det ærede Medlem har endelig spurgt, om de Beholdninger af det tærskede Korn, som er „taget bagfra“, Efterkornet, som de kalder det i Jylland, efter hvad jeg har hørt i Udvalget i Dag, eller med et andet Udtryk „Smaasæd og Frarensning“, som nu findes, kan benyttes. Ogsaa herom maa jeg sige, at det forekommer mig nødvendigt, at det bliver de lokale Kommissioner, der besigtiger disse Beholdninger og eventuelt giver Tilladelse til deres Anvendelse. Det gælder om at tilvejebringe Sikkerhed for Brødkornets Bevarelse og for, at ikke et for liberalt Skøn af en Ejer kommer til at virke i modsat Retning. Jeg skal nævne et Eksempel fra de sidste Dage paa, at en Ejers Skøn kan være alt for liberalt. Der blev indberettet fra en Kommune — jeg skal ikke nævne hvorfra —, at et Forbud formodentlig var overtraadt. Vedkommende Ejer havde erklæret, at hans Korn kun kunde benyttes til Foder, men var i enhver Henseende ubrugeligt til Menneskeføde. Kornet blev beset af Politibetjenten, der udtog en Prøve deraf. Han bragte derefter denne Prøve til en Købmand uden at sige Købmanden, i hvilken Hensigt Prøven var udtaget, og bad ham give sit Skøn over Kornet. Vedkommende Købmand erklærede, at det var en Prøve af et i enhver Henseende sundt Korn, udmærket egnet til Brødkorn. Vedkommende Ejers alt for liberale Skøn over Beholdningen vilde altsaa ikke være tilstrækkeligt til at sikre Brødkornets Tilstedeværelse, idet han skønnede, at det kun var egnet til Foderbrug.

Altsaa, hvis det er Opfattelsen, at det er nødvendigt at sikre Brødkornet, og at dette maa ske ved, at vi indtil videre — forhaabentlig ikke for længe — forbyder Opfodring, tror jeg, man ikke kan ordne alle disse Forhold anderledes, end at det bliver de lokale Myndigheder, som kommer til at tage Syn over Beholdningerne og give deres Skøn og derefter den eventuelle Tilladelse. At dette Syn foretages paa en saadan Maade, at der ikke voldes Befolkningen unødvendig Vanskelighed, men ogsaa saaledes, at Formaålet med Forbudet opretholdes, skal være Formaålet for mine Bestræbelser med Hensyn til de Dispensationsregler, som bliver at udforme.

Pinstrup: De tre Ting er altsaa ikke til at tage fejl af. Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at det herefter er forbudt at skære Rug til Heste, hvordan Rugen saa end^{er}, at bruge til Foder Rug og Havre, der har vokset sammen, uden udtrykkelig Tilladelse dertil enten af Prisreguleringskommissionen eller af en anden Myndighed, og at bruge sammenblandet Rug, Havre og Byg af Frarensningen uden særlig Tilladelse. De Folk, som har tærsket deres Korn en Gang i Efteraaret og har foretaget en Blanding af alle tre Kornsorter — og det er alt det Korn, de i det hele er i Besiddelse af —, vil være ret ilde stedt, hvis de ikke skulde kunne faa Dispensation. Men de skal altsaa vide, at de ikke maa anvende noget af Kornet til Foder, før de har faaet Tilladelse dertil. Jeg har ønsket, at der udtrykkeligt og bestemt skal gøres opmærksom herpaa, saa at Folk kan vide, hvad de har at rette sig efter, og saa at de ikke skal løbe sig en stor Staver i Livet.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg tror, det ærede Medlem har Ret i, at naar man gaar til at udstede et omfattende Forbud, maa de Tilladelser, som gives til at benytte Kornet, gives efter de sagkyndiges Skøn over, hvorvidt Kornet er tjenligt som Brødkorn eller ej. Jeg tvivler ikke om, at de lokale Kommissioner overalt vil være forstandige med Hensyn til at give Dispensation.

Lillelund: Der blev i Gaar af to ærede Medlemmer rettet Henstillinger til den højtærede Minister. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) rettede en Henstilling om at tilbagetage Udvidelsen af Forbudet, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rettede en Henstilling i stik modsat Retning. Det forekommer mig, at den højtærede Minister nu for en Gangs Skyld har taget noget mere Hensyn til det ærede Medlem for Horsens Landkreds end til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Dette glæder mig, thi efter den Skikkelse, som Forbudet tidligere havde, vilde det have været mig umuligt at stemme for de høje Bødestraffe. Der er nu i Udvalget opnaaet nogle Ændringer, f. Eks. at de, som ønsker Dispensation, er blevet fritaget for at skulle gaa til Amtet. De, der kender Forholdene paa Landet, ved, at dette vilde være en meget besværlig Vej, og at det i Virkeligheden